

6704

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shri Atmanand Prakash

પુસ્તક ૫૧ મુ.

આત્મ

સંવત ૨૦૧૦.

સં. ૫૮

અંક ૬ મો.

પ્રકાશન
તા. ૧૫-૪-૫૪

ચેત્ર.

Edited by

Shri Jain Atmanand Sabha

Bhavnagar

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧. અન્નરાપાર્શ્વનાથ સ્તવન	(લે. મુનિરાજશ્રી સુશીલવિજયજી)	૧૨૯
૨. સતરમા શ્રી અનીલજિન સ્તવન સાર્થ... ..	(લે. ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુરીભાઈ)	૧૩૦
૩. સોળ સતીનો છંદ... ..	(લે. પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ એમ. એ.)	૧૩૧
૪. નવમા સુવિધિનાથ જિન સ્તવન સાર્થ... ..	(લે. પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિવય)	૧૩૩
૫. ધર્મ કૌશલ્ય	(લે. સ્વ. મૌકિતક)	૧૩૬
૬. સુભાષિત સંગ્રહ	(સુધાકર)	૧૩૭
૭. વ્યાપાર નીતિ શતક	(લે. અમરચંદ માવજી શાહ)	૧૩૮
૮. શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની પવિત્ર વિચારશ્રેણી	(લે. જિજ્ઞાસુ)	૧૪૦
૯. સોનેરી સુવાક્યો	(લે. અમ્બાબાયા)	૧૪૧
૧૦. વર્તમાન સમાચાર	(સભા)	૧૪૨
૯. સ્વીકાર સમાલોચના	(સભા)	૧૪૩

નમ્ર સૂચના.

આત્માનંદ પ્રકાશ માટે લેખકોએ મોકલેલ ધણી કવિતાઓ અમારી પાસે પડી છે, તેથી કાંઈ પણ લેખકોએ કવિતાઓ હાલ મોકલવી નહિ; કેટલીક કવિતાઓ તથા લેખો મેળવગરના નીરસ આવે છે, તેવા દાખલ કરવામાં આવતા નથી, તેમજ કંઈ કવિતા કે લેખ લેવો અને કયો ન લેવો તે તંત્રી મંડલ નિર્ણય કરે છે. તેમજ લેખ કે કવિતા પાછી મોકલવામાં આવતી નથી.

તંત્રી મંડલ

(શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ)

નમ્ર સૂચના.

ખૂટતકદંપસૂત્ર છઠ્ઠો ભાગ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયો છે, પરંતુ આગલા કેટલા ભાગોનું વેચાણ ધણી વખત પહેલાં થયેલું હોવાથી, છ ભાગો તૂટક થયા છે, અને છએ ભાગ પૂરતા નહિં મેળવનાર અને ખીલકુલ નહિં મેળવનારા અનેક મુનિરાજો, જ્ઞાન ભંડારો, ખપી આત્માઓના પૂરતા ભાગ મેળવવા માટે સભા ઉપર અનેક પત્રો આવવાથી, અમેએ અન્ય સ્થળેથી ખૂટતા આગલા ૩-૪-૫ ભાગો મેળવીને હાલમાં થોડા ભાગો એકઠા કર્યા છે, અને તેની નકલો પણ ધણી થોડી છે; જેથી જોવે તેમણે મંગાવવા નમ્ર સૂચના છે. કિંમત ૩-૪-૫ દરેક ભાગના દશ દશ રૂપીયા સારી અને છઠ્ઠા ભાગના સોળ રૂપીયા (પોસ્ટેજ જુદું)

તૈયાર છે.

અનેકાન્તવાદ (અંગ્રેજી ભાષામાં)

જલદી મંગાવો

લેખક:-હરિસત્ય ભટ્ટાચાર્ય એમ. એ.

ઉપરોક્ત ગ્રંથ ઉઠ્યા પેપર, અંગ્રેજી સુંદર ટાઇપ તેમજ પાકા બાઇડીંગ સાથે તૈયાર છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી સસ્તુ સાહિત્ય કમીટી

અંતર્ગત શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

આ સભાના માનવંતા પેદૂના—

રા. રા. શેઠ ચંદુલાલભાઈ વર્જમાન શાહ જે. પી.

મુરેન્દ્રનગર-હાલ મુંબઈ

શ્રી મહોદય પ્રેસ-આવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર ...

શ્રી સં. ૨૪૮૦.

પુસ્તક ૫૧ મું.

ચૈત્ર-એપ્રિલ

વિક્રમ સં. ૨૦૧૦.

અંક ૯ મા.

શ્રી અન્નરાપાર્શ્વનાથનું સ્તવન

(રાગ-મઝલ)

- અન્નરા પાર્શ્વ પ્રભુ પ્યારા, અન્નરા પ્રાણ આધારા;
લવેદાદિ પાર કરનારા, મુક્તિના સુખ દેનારા. અન્નરા (૧)
- અન્નરા તીર્થના રવાખી, વળી સિદ્ધિશક્તિગામી;
જગત અંતરંગમી, અનંતયુષ્ય-ગણવામી. અન્નરા (૨)
- વામાદેવીતણા નંદા, અશ્વસેન કુલચંદા;
સેવે સુર નર ઇંદા, સોદે કાંછન નાગિંદા. અન્નરા (૩)
- સોળ લાખ વર્ષ પૂર્વેની, મનોહર મૂરતિ જેની;
જોતાં નવી ખસે પ્રાણી, કરે કમોતણી દાનિ. અન્નરા (૪)
- પૂછ લાખ વર્ષ પરજેન્દ્રે, વળી છસો વર્ષ કુખેરે;
સાત લાખ વર્ષ ખર્ચેત, પૂછ વરજુદેવે રે. અન્નરા (૫)
- દેવી પદ્માવતી મુખથી, મગન વાણી સૂષીને;
સાંચાત્રિક વણિકે એ, સામરમાંથી લાવીને. અન્નરા (૬)
- ચમકારી પ્રતિમા એ, સમર્પી રોગી નૃપને રે;
વિકર્યાં તન મન તેનાં, નીરખી કલ્પ જિંખને રે. અન્નરા (૭)
- અન્નરાળ પીઝતત'તા, શતોપરિ સાત રોગે રે;
શ્યા નિરોગી એ તો એ, અન્નરા પાશ્વચેરે રે. અન્નરા (૮)
- અન્નપુર ચામ વસાવી, સુંદર મંદિર બંધાવી;
પ્રતિમા પાર્શ્વ પદરાવી, અન્નરા નામ પરાવી. અન્નરા (૯)
- યથે ઉદાર ચોદ વારે, જિલાલેખ જણ્યાએ;
સંવત દળર ચૌદનો, પુરાણો ધંટ દીખ્યાએ. અન્નરા (૧૦)
- અન્નરા પાર્શ્વનાં ચુણો, અંતર જડિત ભાવે રે;
નેમિ-લાવણ્યસૂરિવરના, હક્ક મુશીલ આવે રે. અન્નરા (૧૧)

મુનિરાજ શ્રી મુશીલવિજયજી મં

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રચક્રત અતીત ચોવીશી મધ્યે સત્તરમા શ્રી અનીલજ્ઞિન સ્તવન-સાર્થ

(સં. ડૉક્ટર વલ્લભદાસ નેજ્જરીસાઈ-ગારબી)

સ્વાસ્થ્ય વિષ્ણુ ઉપગારતા રે, અદ્ભુત અતિશય ચિદ્ધિ,
આત્મસ્વરૂપ પ્રકાશતા રે, પૂરણ સહજ સમૃદ્ધિ.
અનીલજ્ઞિન સેવીએ રે, નાથ તુમારી જોડી ન કો ત્રિહુ લોક એ રે,
પ્રભુજી પરમ આધાર અછે ભવિ થોડને રે. ॥ ૧ ॥

સ્પષ્ટાર્થ:—હે અનીલનાથ-સ્વામી ! સત્તરમા તીર્થપતિ ! તમે પોતાનો સ્વાર્થ તો સિદ્ધ કર્યો છે, હવે અમારાથી તમારે કંઈ પણ સ્વાર્થ નથી તે છતાં પણ તમે અમારા સરખા ભગ્ય છવો કિપર પરીપકાર કરો છો, વળી અદ્ભુત અતિશયવંત છો. એટલે તમારા અપાયાપગમન અતિશયવડે અમારાં પાપ-દૂરિત, દુઃખ નાશ થાય છે. વળી તમારા વચનાતિશયવડે અમે અમારી કાષામાં તમારાં વચન સહેજે સમજીએ છીએ. વળી તમારા જ્ઞાનાતિશયવડે અમોને અનાત્મપી ભિન્ન શુદ્ધાત્મના સ્વરૂપનું જ્ઞાન થાય છે. વળી તમારા પૂજાતિશય પસામે અમે અમારા પૂજ્ય પરમપદને પામીએ એવી તમારી અતિશયાદિક તથા અછ મહાપ્રાતિહાર્યાદિ તથા અનંતરજ્ઞાન કેવળજ્ઞાન દર્શનાદિકની ભાવ લક્ષ્મી છે. વળી તમે શુદ્ધાત્મસ્વરૂપના પ્રકાશ કરવાવાળા પૂર્ણ સહજ સમૃદ્ધિવંત છો માટે હે અનીલ પ્રભુ ! તમોને અમે સેવીએ, તમે અમોને સંસારદુઃખથી છોડાવવાવાળા અમારા નાથ છો. ત્રિલોકમાં ત્રણ કાળે તમારી જોડીનો કોઈ અન્ય હેતુ કહેતાં કિપગારી નથી તેથી પ્રભુજી તમે લોકમંથ ભવિષ્યોત્તે પરમ આધાર છો. (૧)

પર કારણ કરતા નહીં રે, સેવ્યા પાર ન હોત;
જે સેવે તનમય થઈ રે, તે લહે શિવ સકેત. ॥ અં ॥ ૨ ॥

સ્પષ્ટાર્થ:—પ્રભુજી ! તમે પર છવ તથા પરપુદ્ગલ કાર્યના કર્તા નથી. અને તમને સેવનાર ભવિને નિશ્ચયથી તમે પાળવાવાળા કે રાખવાવાળા કે પાર પમાડવાવાળા નથી. પણ તમને જે તનમય થઈ સેવે છે, તેને તમે જાણે સમયયામંથ સસાદમંથ શિવ આપો એમ જણાય છે, પણ તેની સેવાનું તો પુરુષ શિવસુખ જળ પામે છે એમાં કંઈ શંકા નથી. (૨)

કરતા નિજ ગુણ વૃત્તિતા રે, ગુણ પરિણતિ ઉપભોગ;
નિઃપ્રયાસ ગુણ વર્તતા રે, નિત્ય સકળ ઉપયોગ. ॥ અં ॥ ૩ ॥

સ્પષ્ટાર્થ:—પ્રભુજી ! તમે તો સકળ સમય વિના પ્રયાસે નિજ ગુણ પ્રવૃત્તિતા કરતાં છો. અને તમારે સ્વગુણ પરિણતિનો જ સકળ સમય ઉપભોગ છે. નિઃપ્રયાસે સહેજે ગુણ વર્તે છે, અને તેનો ઉપયોગ પણ તમારે સકળ સમય અર્ખડ છે. (૩)

સેવ ભક્તિ ભોગી નહીં રે, ન કરે પરના સહાય;
તેજ ગુણરંગી ભક્તના રે, સહજે કારજ થાય. ॥ અં ॥ ૪ ॥

સ્પષ્ટાર્થ:—તમારી આજ્ઞા સેવવાવાળા તમારી સેવા-ભક્તિ કરે તેના તમે ભોગી નથી. અને તમે

સોળ સતીના છંદ

(લેખક:—શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

(અનુસંધાન ૧૧૮ પૃષ્ઠથી)

પદ્ય સંખ્યા—પ્રસ્તુત કૃતિ ગુજરાતીમાં સત્તર કડીમાં રચાયેલી છે.

વિષય—આ કૃતિનું નામ જ કહી આપે છે તેમ આમાં આ મહાસતીઓના પ્રશંસા કરાઈ છે. ખાસ કરીને એમના શીલવતી તરીકે કરાઈ છે. પહેલી કડીમાં કહ્યું છે કે સત્તર બીજાને સોળ સતીનાં નામ થાદ કરવાં. આમ કહી એક પછી એક સતીનો ઉલ્લેખ એના સક્ષિપ્ત પરિચયપૂર્વક આપાયો છે. એકેન્દ્ર સોળ સતીઓ ગણાવતી બેઠતી હતી તેને અદલે અહીં સત્તર ગણાવાઈ છે, જે 'કે સોળમી કડીના અંતમાં અંતિમ સતી ગણાવતી વેળા "સોળમી સતી પચાવતીએ" એમ કહ્યું છે. આ એક વિલક્ષણ ઘટના ગણાય. એ સંબંધમાં આખળ ઉપર વિચાર કરાશે એટલે અહીં તો આ મહાસતીઓનાં નામ, એમને અંગે આપાયેલા સક્ષિપ્ત પરિચયપૂર્વક કું કર્તાએ આપેલા કમે રળૂ કરું છું:—

બ્રાહ્મી—આ બાલકુમારી છે, એ હરતની બેન છે અને એ સોળ સતીમાં મોટી છે.

મુન્દરી—આ બ્રાહ્મણલિની બેન અને ઋષભદેવની પુત્રી થાય છે.

અંદનબાલા—આ સતી બાળપણથી શીલવતી હતી; એણે જમણુ જગત્તન મહાવીરને બાકુલ વહોરાવ્યા હતા. એ સર્વજ ગાની હતી.

સાજીસતી—આ હિમસેન(રાજા)ની અને ધારિણીની પુત્રી અને નેમિનાથની પત્ની થાય છે. એણે ધ્રુવાવસ્થામાં કામ ઉપર વિજય મેળવી દીક્ષા લીધી હતી.

પરની સહાય કરવાવાળા પણ નથી. પણ તમારો જ્ઞાનાદિકે ગુણોમાં રંગી થઈ તમારી આજ્ઞા સેવે તે બકનોનાં સહજે કાર્યે સિદ્ધ થાય. (૪)

કિરિયા કારણુ કાર્યતા રે, એક સમય સ્વાધીન;

વતે પ્રતિગુણુ સર્વદા રે, તમુ અનુભવ લયલીન. ॥ અં ૦ ॥ ૫ ॥

સ્પષ્ટાર્થ:—તમારે અનેક ગુણોના કાર્યની ક્રિયા-કારણુ અને કાર્યપણું પ્રતિ ગુણોનું દરેક સમયમાં સમકાલે તમારે પોતાને સ્વાધીન છે, તે અનુભવ રસ સ્વાદમાં તમે લયલીન છો. (૫)

જ્ઞાયક લોકલોકના રે, અનીલપ્રણુ જિનરાય;

નિત્યાનંદ મયી સદા રે, દેવચંદ્ર સુખદાય. ॥ અં ૦ ॥ ૬ ॥

સ્પષ્ટાર્થ:—દેવચંદ્ર મુનિ:કહે છે કે-અનીલપ્રણુ અગ્નિચારમા, બારમા અને તેરમા ગુણકાણના સામાન્ય-જિનોમાં રાજા અને લોક અલોકના સકલ રૂપી અરૂપી દ્રવ્યગુણપર્યાયના ઉત્પાદ-વ્યય-ધ્રુવ ત્રિકાલ પ્રવૃત્તિના જ્ઞાતા દ્રષ્ટા નિત્ય અખંડ પૂર્ણ સ્વતંત્ર અનંત આનંદમયી તથા સકલ જીવોને સુખના દાતા છે. (૬)

દ્વૌપદી—આ પાંચ પાંડવની પત્ની અને દ્રુપદની પુત્રી થાય છે. એના શીવલના પ્રભાવથી ૧૦૮ ચીર પૂરાવાં હતાં.

કૌશલ્યા—આ દશરથ રાજાની પત્ની અને રામની માતા થાય છે.

મૃગાવતી—આ ‘કૌશાલિક’ના રાજા શતાનિકની પત્ની થાય છે. એનો કૃતિ સુરલોકમાં ગવાય છે.

સુલસા—એણે શિવજી પાળવામાં કન્યાસ રાખી ન હતી—એને વિષયસમાં રસ ન હતો.

સીતા—આ રામચન્દ્રની પત્ની અને જનકની પુત્રી થાય છે. એના શીવલના પ્રતાપે અગ્નિ શીતળ થયો હતો.

મુલદ્રા—આ સતીના ઉપર (સારિંગ સંગ્રામી) કલંક આવતાં એણે કાચા તાંતણે ઘાળણી બાંધી એ વડે કૂવામાંથી પાણી કાઢ્યું હતું, અને એ પાણી છાંટી ‘ચંપા’નું દાર એણે ઉઘાડ્યું હતું.

શિવ્યા—આ અખંડિત શીવજી પાળનારી સત્તારી મોક્ષે સિધાવી છે.

કુંતા—આ હરિતનાપુરના પાંડુરાજાની પત્ની, પાંડવોની માતા અને દશે દહાડકાંની એન થાય છે. એને પતિવ્રતા પદ્ધિની કહી છે.

શીલવતી—આ શીવજી પાળનારી સત્તારી તે કાણ એ જાણી શકાય એવો કશો પરિચય અપાયો નથી. બાકી એનાં નામથી અને દહનથી પવિત્ર થવાય એ વાત અહીં કહેવાય છે.

દમયંતી—આ ‘નિષધા’ નગરીના (પુણ્યશોક) નાળની પત્ની થાય છે, એણે સંકટ સમયે પણ શીવજી સાચવ્યું હતું.

પુષ્પચૂલા—એણે કામદેવ ઉપર વિજય મેળવી એ જગતને પૂજ્ય બની હતી. આ સત્તારીનો પણ વિશિષ્ટ પરિચય અપાયો નથી.

પ્રભાવતી—આ સત્તારી માટે કશું વિશેષ કહેવાયું નથી.

પદ્માવતી—આને માટે પણ કોઈ વિશિષ્ટ વિધાન કરાયું નથી. એનો સોળમો સતી તરીકે અહીં નિર્દેશ છે, જે કે ઉપર પ્રમાણેની તમામ સતીઓ વિચારતાં તો એ સત્તરમી ગણાય.

ક્રમ અને સંતુલન—અહીં જે સતીઓનાં નામ ગણાવાયાં છે તે સતીઓ કંઈ સમકક્ષીન નથી. એ કિલ્લ કિલ્લ તીર્થ કરના સમયમાં થયેલી છે. જેમકે ધ્રુવો અને સુંદરી ઋષભદેવના સમયમાં, કૌશલ્યા અને સીતા સુનિશ્ચિતસ્વામીના તીર્થમાં, શણમતી અને દ્વૌપદી નેમિનાથના સમયમાં અને અંદનબાલા મહાવીરસ્વામીના સમયમાં થયેલી છે. આ ઉપરથી જોઈ શકાશે કે અહીં કાલક્રમે સક્ષીને સતીઓનો નિર્દેશ કરાયો નથી. વળી શીવજીની-ઋષભચંદી તરતમતા કે અન્ય કોઈ ગુણની તરતમતાને ખ્યાનમાં રાખીને પણ ક્રમ મેળવ્યો હોય એમ જણાતું નથી, જે એમ જ હોય તો આ ક્રમ શાને આભારી છે તે વિચારવું ધટે. આનો ઉત્તર હું આપાઉં તો એ આપીશ કે એ ધર્મસૂરિના ‘મંગલસ્તોત્ર’ના નિમ્નલિખિત તેરમા પદને મોટે લાગે અનુસરે છે:—

૧ આની વિ. સં. ૧૮૩૬ માં લખાયેલી હાથપોથી ઉપરથી આ જૈન સ્તોત્રસમુચ્ચય (પૃ. ૧-૩) માં છપાયું છે.

કવિ શ્રી મોહનલાલજી લટકાળાકૃત—

શ્રી નવમા સુવિધિનાથ જિન સ્તવન—સાર્થ

લેખક—પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ય

અરજ સુહૃદો એક સુવિધિ જિનેશ્વર, પરમ કૃપાનિધિ તુમે પરમેશ્વર,
સાહિબા સુઝાની જોવો તો, વાત છે માન્યાની,
કહેવાઓ પાંચમ ચરણના ધારી, કીમ આકરી મગર કવારી? સાહિબા, ૧

સાવાર્થ:—હે શ્રી સુવિધિ જિનેશ્વર! એક મારી અરજ સાંભળો, હે પરમ કૃપાનિધિ પરમેશ્વર, હે સાહિબા સુઝાની પ્રભુ! આપ જુઓ તો, એક વાત માનવા જેવી છે. તે એ જ કે—આપ પાંચમા ચારિત્રવાળા કહેવાઓ છો. તે છતાં મગર-મતરવની સવારી કેમ કરી?

વિશેષાર્થ:—હે પ્રભુ સુવિધિ જિનેશ્વર! હે કેવલજ્ઞાન ધારક પ્રભુ! આપ જુઓ તો એક વાત માનવા જેવી છે. તે એ જ કે આપ પાંચમા યથાખ્યાત ચારિત્રના રસિક છો. સર્વ પરિગ્રહથી રહિત છો. આપ નિરાશાળી છો. તે છતાં મગર-મતરવની અસવારી કેમ કરી છે? તે વિશેષ રૂપ બાસે છે. તાત્પર્ય એ છે કે-કવિ નરરતને કલ્પના કરી છે. તેમાં વિચારતાં પ્રભુ સુવિધિનાથ મગરાતને મગરનું લાંછન—છે અને તે પદ્માક્ષનમાં હોય છે તેથી આ કલ્પના સુરથાનમાં સુક્રિતસર છે. ॥ ૧ ॥

છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો, સુખીવસુત રથ કેમ બેસો છો? સાહિબા ૦
આંગી પ્રમુખ પરિમહામાં પડશો, હરી હરાદિકને કિણુવિધ નકશો? સાહિબા ૦ ॥ ૨ ॥

“બ્રાહ્મી ચન્દનવાલિકા મગવતી રાજીમતી દ્રૌપદી,
કૌશલ્યા ચ મૃગાવતી ચ સુલસા સીતા સુમદ્રા શિવા ।
કુન્તી શીલવતી મલસ્ય દયિતા જૂલા પ્રભાવત્યપિ,
પદ્માવત્યપિ સુન્દરી વિનમુચ્છે કુર્વન્તુ ચો મન્નલમ્ ॥ ૧૩ ॥”

અહીં ‘શીલવતી’ને વિશેષનામ ગણીએ તો સત્તર સતીનો નિર્દેશ છે અને જો એને વિશેષજી ગણીએ તો સોળનો ઉલ્લેખ ગણાય. પ્રથમ વિકલ્પ અનુસાર ૧૭ સતીનાં નામ નીચે મુજબ છે:—

(૧) બ્રાહ્મી, (૨) ચન્દનમાલા, (૩) રાજમતી, (૪) દ્રૌપદી, (૫) કૌશલ્યા, (૬) મૃગાવતી, (૭) સુલસા, (૮) સીતા, (૯) સુમદ્રા, (૧૦) શિવા, (૧૧) કુન્તી, (૧૨) શીલવતી, (૧૩) દમયંતી, (૧૪) (પુષ્પ)જૂલા, (૧૫) પ્રભાવતી, (૧૬) પદ્માવતી અને (૧૭) સુન્દરી.

ઉપર્યુક્ત મંગલસ્તોત્રનું આઠમું પદ્ય, જે સકલાર્હત સામાન્ય રીતે તેત્રીસ પદ્યનું ગણાય છે તેના તેત્રીસમા અંતિમ પદ્ય સાથે અક્ષરશઃ મળે છે. આ મંગલસ્તોત્રના કર્તાનો વિશેષ પરિચય કેાઈ સ્થળે અપાયો હોય એમ જણાતું નથી. પણ એ “સોળ સતીનો જાંદ” રચનાર ઉદ્ધરભાઈ તો પ્રાચીન દશે એમ લાગે છે. કેાલુ બાણે કેમ મને જોવો બાસ થાય છે કે એઓ વિક્રમની પંદરમી કે સોળમી સદીમાં યથા દશે.

કારહસર-આહુબલિની સજ્જાય પણ સતીઓનાં નામ પૂરા પાડે છે. એ નામો અહીં આપણે મૂળ ક્રમે નોંધીશું જેથી પ્રસ્તુત જાંદ વગેરેના ક્રમ સાથે એનું સંતુલન થઈ શકે. (ચાલુ)

ભાવાર્થ:—હે પ્રભુ ! આપ મોક્ષ પુરીમાં વસો છો. તે છતાં હે સુગ્રીવ નરપતિપુત્ર ! રથનું વાહન કેમ રચીકારો છો ? વળી આંગી પ્રમુખ પરિગ્રહમાં પડશે તો હારહરદિ દેવોની સાથે શુભ દોષની સ્પર્ધા કેવી રીતે કરી શકશો ? ૧૧ ॥

વિશેષાર્થ:—આપ મુક્તિ પુરીમાં વસો છો તે છતાં રથમાં બેસો, એ વાત વિશેષદર્શક અજાબતી કહેવાય. તેનું સમાધાન છે કે-રથ એ પ્રકારના છે. દ્રવ્યથી રથ કાઢ(લાકડા) વિગેરેનો હોય છે. ભાવથી આત્મા અહાર હન્યર શીલાંગ રથરૂપ શુભનો હોય છે. તેથી પ્રભુ ભાવરથમાં બેસો છે, તે વાત યથાર્થ છે. આ વાતની સિદ્ધિ માટે “શ્રી અદ્વાઈતજ્યેષ્ઠ દીવસમુદ્દેસુ” સૂત્ર અર્થપૂર્વક વિચારવું તો સમાધાન સુલભ્ય થશે. વળી હે પ્રભુ ! આપ અંગીરશ પરિગ્રહમાં પડશે તો નિરાંગી અને સરાંગી દેવોમાં બેઠ નહિ રહે. કુદેવોના સાથે સ્પર્ધા કરી શુભદોષનું પ્રયત્નકરણ કેવી રીતે કરી શકશો ? આ વાતનું પણ સમાધાન મુક્તિસર કરાય છે. તે આ પ્રમાણે-પ્રભુની આંગી કરતી વિગેરે કરણી આવકોની છે. દ્રવ્ય કરણી તે ભાવ કરણીનું કારણ છે. તેમાં પ્રભુને કાંઈ લેવાદેવા નથી, જો એમ ન હોય તો પ્રભુની ભક્તિને અર્થે સમોવસરજી-અષ્ટ મહાપ્રતિહાર્થ-આમરનું વીંઝવું વિગેરે દેવ મનુષ્ય કેમ કરે ? આ બધી કરણી સેવક જનને લાભપ્રદ છે; સ્વાર્થીને કાંઈ પ્રયોજન નથી.

ધૂરથી સકલ સંસાર નિવાર્યો, કિમ કરી દેવદ્રવ્યાદિક ધાર્યો ?

તજ સંયમને યાચો મુહુવાસી, કુણ આશાતના તજશે ચોરાસી ? સાહિબા. ૩

ભાવાર્થ:—પ્રથમ આપે સંસારને છોડી દીધો છે, તો દેવદ્રવ્યાદિ કિંમતી વસ્તુ કેમ ધારણ કરી ? વળી સંયમ તજીને ધરવાસી થશો તો આપની ચોરાસી આશાતના કોણ કેવી રીતે તજશે ? આ બધો વિશેષ વિચારવો.

વિશેષાર્થ:—હે પ્રભુ ! આપે સંસારને નિવાર્યો તે છતાં દેવદ્રવ્ય જિન-મંદિરમાં અનેક જાતનાં રમ્ય ચિત્રપટો-હાર તોરણો-વિગેરે કેમ ધારણ કરાય છે ? વળી એવી રીતે પરિગ્રહ રાખી સંયમ તજ ધરવાસી થશો તો ચોરાસી આશાતના આપની કોણ તજશે ? એ બધી વાતનું સમાધાન પણ ઉપર કહેલી મુક્તિથી કરવું સુલભ છે. દેવ-દ્રવ્યાદિ સાચવણી આવકો કરે છે-ભાવભક્તિનું સાધન છે, તેમાં પણ વીતરાગદેવને લેવાદેવા નથી, રાગ દોષ નથી. એ કરણીનો સંબંધ સેવાભાવી આવક જનને છે. એવા વાતાવરણથી આવકોની દ્રવ્ય તથા ભાવ સેવાથી આપનું સંયમ સચવાય છે અને આપની ચોરાસી આશાતના સમકિતની શુદ્ધિને માટે આવકો તજે છે, તે મુક્તિસર છે. ૩

સમકિત મિથ્યામતમાં નિરંતર, ઇમ કિમ લાંબશે પ્રભુજી અંતર ?

લોક તો દેખશે તેહવું કહેશે, ઇમ જિનતા તુમ કિણવિધ રહેશે ? સાહિબા. ૪

ભાવાર્થ:—આવા વાતાવરણથી મિથ્યાત્વ અને સમકિતમાં અંતર કેમ લાંબશે ? વળી લોક તો દેખશે તેહવું જ કહેશે. એવું થતાં તમારી જિનતા કેવી રીતે ટકી શકશે એ વિચારણીય છે. ૪.

વિશેષાર્થ:—હે પ્રભુ ! આવા વાતાવરણવાળી દ્રવ્ય તથા ભાવથી સેવા કરતાં લૌકિક દ્રશ્યો મિથ્યાત્વ અને સમકિતમાં અંતર કેમ લાંબશે ! વળી લોકોત્તર પ્રવાહ કરતાં લૌકિક પ્રવાહનું ખેંચણ ઘણું જ અનિવાર્ય છે. વળી લોકો તો દેખશે તેવું કહેશે. જગતની જીમને આપણે અટકાવી ચડીએ નહિ, તેથી આપની જિનતા (રાગદોષ રહિતપણાની અવરથા) કેમ કરી બળવાશે ? તેનું પણ સમાધાન ઉપરની કડીઓના ભાવાર્થમાં જાતવેલું છે. મુક્તિસર વિચારાશે તો સમકિત અને મિથ્યાત્વનું પણ અંતર સમજશે અને લૌકિક સમજણ તજ લોકોત્તર સમજણ હાથમાં ધરવામાં આવશે, તો પ્રભુની

For Private And Personal Use Only

ધર્મ-કૌશલ્ય

(લેખક—સ્વ૦ મૌકિતક)

**આપણે સ્વર્ગ-મોક્ષ નજીક તેટલા જ હીએ જેટલા આપણે સ્વર્ગી દૂર હોઈએ
અને પાપી દુનિયાના સ્વીકારથી દૂર હોઈએ.**

એ વાત કરી છે: આપણો ઇરાદો અવ્યવસ્થિત રીતે સ્વર્ગ કે મોક્ષ મેળવવાનો છે. સ્વર્ગ કે મોક્ષ કોને મળે તેનો અહીં વિચાર થાય છે તે બહુ ઉપયોગી છે અને તેને અનુસરતો આપણે ખપાણ કરવાનો છે. એક તો પોતાનો વિચાર ન આવે તેને સ્વર્ગ કે મોક્ષ નજીક છે, એટલે એના મનમાં જન્મતા માટેના જ વિચારો આવે, અને સ્વ કે સ્વીયના વિચારથી પ્રાણી અળગો રહે, સ્વના વિચારમાં કું નહીં હોઈ ત્યારે આ મારા સ્વીય માનેલા છોકરા છોકરીનું શું થશે એવી વિચારણા આવે છે. અને જાણે મારી વગર દુનિયા કેમ ચાલશે? એમ તેને લાગે છે. તેણે જાણવું ધટે કે તે નહોતો તે દિવસ દુનિયા ચાલતી હતી અને તે નહિ હોય તે દિવસ પણ ચાલવાની છે. અને ગાડા નીચેના કૂતરા માફક આ દુનિયાનો કાર ઉપાડવાનો કાવો કરવો તેની કાંઈ પ્રકારની અશ્કલ નથી. આવી રીતે સ્વને પણ ભૂલી જાય અને સ્વીયને પણ ભૂલે તો તેનું નિર્મળ આરિસા દર્શન પસંદ કરવા લાયક અને છે. પછી તેની નજર પોતાનાં કે પારકાં રહેતાં નથી અને જ્યાં દુનિયા સાથે સમગ્રજીવો જોડાઈ જાય ત્યાં એને કાંઈ પરાધુન લાગતું નથી. એ વિચાર અતિ આવકારદાયક અને ધણ છે એમાં જરાએ શંકા નેવું નથી. અને ગૂંચવણ નેવું પણ કાંઈ નથી.

અને પાપી દુનિયાના વિચારથી દૂર થાય તેને સ્વર્ગ કે મોક્ષ નજીક છે. એમાં પ્રાણી જ્યારે દુનિયાને જુએ છે ત્યારે તેની પૌરુષલિક બોમ્બોમ્બોગવર્તિત જાગે છે અને પછી તો તેની પરંપરા ચાલે છે. એની નજરમાં સ્થૂળ દુનિયા જ રહે છે અને દુન્યવી ચીજો જ રહે છે. એ જાગતો હોય છતાં નાકે ધસધસાટ લીધે છે એમ કાનીને લાગે તો નવાઈ નહિ! કારણ કે ક્ષત્રિય વસ્તુને એ ચિરસ્થાપી માને છે અને દુનિયાના રંગમાં એ પલટાઈ જાય છે અને પછી તો એ અનેક નાચો નાચે છે અને ચેતસળા કરે છે તે સમજીની નજરે હાસ્યકર બની જાય છે. આવી પાપી દુનિયાનો એ તરમાળો-નાટકકાર અને છે અને વિના કારણ હેરાન થાય છે. એની દુનિયા તો આ રીતે પાપી છે, અને તેનાથી જેટલો તે દૂર છે તેટલો સ્વર્ગ કે મોક્ષની તે નજીક છે, કારણ માન્યતાની દુનિયામાં એની કાંઈ કારી લાગતી નથી, ધાધુન થતું નથી અને લીધેલી તકનોફ માથે પડે છે. એથી દૂર જવાય તેટલા જાઓ અને ખરી વસ્તુ ધર્મ જોળાઓ, એ આખા વિચારનો સાર છે.

ધર્મજિ માણસ તેટલા માટે સ્વ કે સ્વીયથી દૂર રહે અને આત્માને જોળખી આ પાપી દુનિયાથી દૂર રહે અને જાતને તારે. આકી બીજાનું શું થશે એવા વિચારમાં રહે નહિ અને આકીનો કંટાકટ લીધો નથી એમ જાણે.

We are as near to heaven as we are far from self, and far from the low
of a sinful world.

—Bathar ford.

સુભાષિત સંગ્રહ

લેખક—સુધાકર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૮ થી શરૂ)

દેવાધિદેવ શ્રી તીર્થ"કર ભગવંતના ચરણકમલોની ઉપાસના કર્યા છતાં યદિ મારા કાપની આંખણ સિદ્ધિ ન થઈ તો પછી બીજા દેવના આરાધનથી મારું કામ શી રીતે સિદ્ધ થાય ? ન જ થાય. તેથી હું શ્રી તીર્થ"કરદેવ સિવાય બીજા દેવના આરાધના નહિ જ કરું આ પ્રમાણે વચનથી દંઢ પ્રતિજ્ઞા કરવી એ વચનશુદ્ધિ છે.

જે છેદાતો, ભેદાતો, પીડાતો કે બળતો હોય છતાંયે શ્રી જિનેશ્વરદેવ સિવાય બીજા દેવને કાયાથી-શરીરથી નમે નહિ તે કાયશુદ્ધિ કહેવાય છે.

અહીં પ્રશ્નકાર મહાત્માએ નિશ્ચય અને અપવહારથી સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ અને શુદ્ધિનો સરલ-સુલભ માર્ગ ચિંધ્યો છે. જેના મતમાં જિનમતની લય લાગી છે, જેના મતમાં શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતના મત-આજ્ઞા પ્રતિ દંઢ ગ્રહા છે-આજ્ઞા પાલન પ્રતિ અખંડ રમણતા લાગી છે તેના મનની શુદ્ધિ પવિત્રતા થાય જ એમાં સંદેહ નથી. સાચી માનસિક શુદ્ધિ જ એ છે કે જેને જિનેશ્વરભગવંતના મત-દર્શન ધર્મ સિવાય બીજું અસાર-શુભિક-અનિત્ય અને નશ્વરમાત્ર છે. આવું જાણ્યાર મંગલમય આત્મધર્મનો પ્રકાશ પામે તે સદૃશ જ છે. આવું જાણ્યાર મુમુક્ષુને જડ અને ચેતનનો ભેદ સમજાય જ છે. આત્માની વિશ્વાવ દશાનું સ્વરૂપ સમજી તેને હેય ગણી ત્યાગ કરે અને સ્વભાવદશા આત્મસ્વરૂપ યથાર્થ રીતે સમજી મનથી સલા સ્વીકારે એ ખરેખરી મનઃશુદ્ધિ છે.

આવી જ રીતે વચનશુદ્ધિનું પણ સમજવાનું. જેના મતમાં જિનમતનું રમણ છે તે વચનથી પણ દેવાધિદેવ શ્રી તીર્થ"કર ભગવંત સિવાય બીજાનું શરણ નહિ જ સ્વીકારે. અરે ! તીર્થ"કર ભગવંતની આજ્ઞાનુસાર જ સત્ય દિત્ત મિત્ત પથ્ય જ બોલશે. કદીયે અસત્ય અદિત-કે અપથ્ય નહિ જ ઉચ્ચારે. આત્મસ્વરૂપી દશાને પ્રાપ્તિના સાધનરૂપ જ વાણી વાપરશે. એ વાણીને પરરૂપ જડરૂપ જાણ્યા છતાં તેનો સાધનરૂપે જરૂર ઉપયોગ કરશે અને જિનેશ્વરની વાણીથી આત્મસ્વરૂપ સમજી સોડઈ સોડઈ અદ્દે અદ્દે નો બપ ઉચ્ચારતો વચનમાં શ્રી તીર્થ"કર ભગવંત સિવાય બીજું કોઈ મારે શરણભૂત નથી એ જ ઉચ્ચારશે.

કાયશુદ્ધિ પણ એ તે રીતે જ કરશે. આ દેહને ક્ષણિક-વિનશ્વર અને નાશવંત માનતો હું તે નથી, આવું દંઢપણે માનતો શરીરની ચમે તેની અવસ્થામાં પણ છેદન-ભેદન-તાડન-પીડન-જલન અવસ્થામાં પણ આ શરીર શ્રીદેવાધિદેવ સિવાય બીજાને નહિ જ નમે; આ છે સાચી કાયશુદ્ધિ. આવી કાયશુદ્ધિવાળો મુમુક્ષુ આત્માનંદ-નિમ્મનંદનું સ્વરૂપ સમજી કાયાથી કદીયે અકાર્ય-અધર્મ-અસદાચરણ નહિ જ કરે. એ પવિત્ર થયેલી કાયાથી-કાયશુદ્ધિથી-વીતરાગ ભગવંતે પ્રરૂપેલી સમ્યક્ત્વ શુદ્ધિની સાધનરૂપ ક્રિયાનું જ આરાધન કરશે. શ્રીજિનદર્શન-પૂજન-સામાજિક-સદ્ગુરુસેવન-સદાચરણ-પ્રતિક્રમણાદિ આવસ્થક ક્રિયાઓ જ કરશે અને એ જ કાયશુદ્ધિ કરતો આત્મિકશુદ્ધિનાં સાધનો મેળવતો પરમાત્મસ્વરૂપ મેળવવા મથશે.

એટલે દરેક મુમુક્ષુ ભવ્યપ્રાણી માનસિક-ચામિક-અને કાયિકશુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે એ જનવાળેગ જ છે અને આ બધાં સમ્યક્ત્વશુદ્ધિનાં અધિગમાદ્ વા-સમ્યક્ત્વપ્રાપ્તિનાં સાધન ગણી સાધ્યમાર્ગે આગળ ને આગળ પ્રગતિ કરતો વિકાસ સાધતો ધ્યેયની સિદ્ધિ-ધ્યાતા-ધ્યેય અને ધ્યાનના ભેદ ટાળી અભેદ દશા પામશે જ.

વ્યાપારનીતિશતક

લેખક:—શ્રી અમરચંદ્ર આવશુ શાહ

૭૬ સ્વાર્થી મનોભાવનામાં જ અનીતિના જાંદુરો હુપાયેલા પડ્યા છે. નિરસ્વાયે ભાવે નિષ્કામ કર્મ કરનારાઓને ઐહિક સુખ તો મળે છે પણ અઐહિક સુખની પણ પ્રાપ્તિ થાય છે, પરંતુ તૃષ્ણામાં ફસાયેલા આત્માઓને એ રાહ મળતો નથી અને દુઃખી થાય છે.

૭૭ હિંસા, અસત્ય, ચોરી, કુશીલતા અને પરિગ્રહ એ પાંચે પાપ દુર્ગતિના કારણ છે. સંસાર વધારનાર છે અને તે આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ અનીતિ જ છે. ઠોઠાં પણ જીવને દુઃખ દેવું, મન પણ દુઃખવવું, મારવું વગેરે હિંસા કરવી તે અનીતિ જ છે.

૭૮ જાડું બોલવું—પોતે સત્યરૂપ છતાં અસત્યમય થવું તે પણ અનીતિ જ છે. પરવરતુ પોતાથી કિલ છે તે આત્માને મોહ પમાડી ગ્રહણ કરવાની વૃદ્ધિ કરવી તે પણ અનીતિ જ છે તે જ મુજબ કુશળતા સેવવી, એ પણ અક્ષમ્ય અનીતિ છે.

૭૯ પરિગ્રહથી જ આ આત્માને બંધન છે. એના પરિગ્રહને ગ્રહણ કરવો તે પણ અનીતિ છે. સંસારમાં આવશ્યક સાધનોનો ઉપયોગ નિષ્કામભાવે કરવાથી સૌને જરૂર પૂરતો મળી રહે પણ તૃષ્ણાથી વધુ ને વધુ ઇચ્છાઓ કરવાથી દુઃખદાયક થાય છે.

૮૦ અનીતિમાંથી જ નીકળી જાય ને હિંસાને લાગી જાય તો અહિંસા અને નીતિનું સામ્રાજ્ય સારા સંસારને આનંદ, પ્રેમ ને શાંતિમાં રાખી સુખપૂર્વક જીવન વ્યતીત કરાવે છે.

૮૧ જ્યાં આધ્યાત્મિકતા છે, નૈતિકતા છે, ત્યાં સમાજ ગૌરવવાળો છે. એ સમાજ અરસપરસ ચાહનાવાળો, સર્વને સુખદાયક, ધર્મ, અર્થ, કામ ને મોક્ષ ચારે પુરુષાર્થને સાધવાવાળો છે. ન્યાયથી જોનાં મેત્રો સમજાવજવાઈ છે તેનો નીતિનું તિલક સત્યથી પ્રગળી રહે છે.

૮૨ આપણો દેશ, આપણી સંસ્કૃતિ આધ્યાત્મિક છે; માત્ર ભૌતિક સુખોપભોગમાં જ જીવનની સાથેકતા છે એમ આપણે માનતા નથી પરંતુ પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિના જડવાદી અંજવાતમાં આપણું આધ્યાત્મિક અધઃપતન થયું છે. આપણી નીતિને ઝાંખી કરી છે.

૮૩ આપણો બચકાર અને વ્યાપાર આપણી આંટ ઉપર ચાલતો. મૂળનાં વાળની હીંમત હતી, આજરૂનાં અશુભાં ચિંદુની હીંમત હતી અને તેની ઉપર લાખે રા. ના આપણે કરી શકતા અને પોતાનો મોખો સાચવી શકતા એવી નીતિ હતી.

૮૪ અત્યારે આપણે પાંધડી ફેરવતાં શરમાતાં નથી, લેબુદારને નવરાવી નાંખતા વાર લગાડતાં નથી. આવા દુષ્ટ માનસમાં વ્યાપારી આંટ ક્યાંથી જળવાઈ રહે અને અરસપરસ વિશ્વાસ ક્યાંથી ટકી રહે ? વધુમાં કાયદાનો પણ તેને ટેકો છે.

૮૫ ખીજની આજરૂ લેવી એ પણ અનીતિ છે. સામાની પરિસ્થિતિ અને સંજોગ બોધ તે માણસની મુરલીયતમાં હીંમત આપવી તો દૂર રહી પણ તેને ઠીકાણાને માર્ગે ધસડી જવો અને પછાડી દેવો એ પણ એમાં જવાબદાર છે.

૮૬ આપણા બાળકને કુટુંબનું ભરણપોષણ ચાલવામાં પણ મુશ્કેલી હોય અને આપણે મોજ-

શીખમાં આ-ખીડી-પાત-નાટક-સિનેમા વિગેરેમાં પૈસા ખરચતા પાછું વાળીને ન જોઈએ અને કુટુંબ ભૂખમરો વેડે તે પણ મહાઅન્યાય છે.

૮૭ આપણે આપણું કર્તવ્યપાલન કરવું એ જ ધર્મ છે. કોઈને દુઃખ હેતુ, મારતું, રીખાવતું, વચનના બાણથી ધાવણ કરવું, દૂષ ઇર્ષ્યા કરવી, અદેખાઈ કરવી, ખીંચતું સારું જોઈ પોતે બળવું અને તેને દબાડવા પ્રયત્નશીલ રહેવું એ પણ પાપ છે.

૮૮ સૌ સૌનાં કર્મ-અનુસાર સુખ-દુઃખ પ્રાપ્ત કરે છે, ધન-વૈભવ મેળવે છે. જેને આવે તે જોઈ મળ્યો હોય તેણે દુઃખી જીવે પ્રત્યે અતુક પા રાખી તેઓનું દુઃખ દૂર થાય તેમ ધનનો વ્યય કરવો જોઈએ. આ ધનવાનોની નીતિ ગણાય.

૮૯ જે શક્તિને છુપાવે છે, ધનનો સંગ્રહ કરે છે, પોતે પણ વાપરતો નથી અને દયા-દાન પણ કરતો નથી તે માત્ર ધનનો પિતા છે, ધનનો પ્રતિ નથી. કામ્યવંત કિખારી છે. ઉદાઉપણું એ ઉદારતા નથી, કંચુસાઈ એ કરકસર નથી.

૯૦ ધનવાનો જો મૂડીવાદના પંજામાં સપડાઈ જાય તો સમાજમાં અંધાધુંધી ફેલાય, અને એ અંધાધુંધીમાં ધનવાનો પણ સપડાઈ જાય. ધનને બહેતાં ઝરણાં માફક બહેતું રાખવું જોઈએ; નહિતર જેમ ખાઓચિયું ગંધાઈ જાય તેમ ધનનું થાય.

૯૧ દેશહિતનાં સામુદાયિક કાર્યોમાં, સમાજહિતનાં સામુદાયિક કાર્યોમાં, વ્યક્તિહિતમાં, દુઃખીઓની સેવામાં અનેક શુભ કાર્યોમાં શક્તિ મુજબ ધન આપવાથી પોતે પુન્ય કરાય છે અને પુન્યનું ચક્ર ગતિમાન રહે છે.

૯૨ અત્યારે વ્યાપારને નામે, વિજ્ઞાનના નામે ફૂરતાભરી કતલ ચાલે છે, ચામડાના વ્યાપાર માટે જીવતી ગાયો તે બકરીઓનો ગર્જા પાડીને તે ચામડાંને ભારતમાંથી વ્યાપાર થાય છે. આ હિંસાની પરાક્રમ છે.

૯૩ આવા ચિહ્નર યુક્ત કતલનાં વ્યાપારને વ્યાપાર કહેતાં પણ પાપ લાગે છે. આપ'સંસ્કૃતિમાં આવી ફૂરતા ક્યાંથી આવી? આવા પાપમય વ્યાપારને અને વ્યાપારીઓને લાખો ચિહ્નર છે.

૯૪ ભારતની ઉન્નતિ નીતિના પાયા ઉપર નિર્ભર છે. આપણું નૈતિક અધઃપતન થયું છે. સમાજમાં નીતિનું ધોરણ તળીયે જોડું છે. વાતવાતમાં અસત્ય, અનીતિ અને અન્યાયનાં દર્શન થાય છે. હે અધોગતિ!

૯૫ આપણા સમાજજીવનની જરૂરીયાતો-ભાવ વધારાનાં લોભે પરહદમાં પહોંચાડી દેવી અને અછતનો વાવટો ફરકાવી, પ્રગળે મૂશ્કેલીમાં ચરકાવ કરવી અને ભાવોને પરાક્રમણે પહોંચાડી પ્રગળે નિચોવવી એ કદ જાતની નીતિ?

૯૬ જે દેશમાં સમભાવના હશે, સત્ય હશે, ન્યાય હશે, નીતિ હશે, ભાતુભાવ હશે, સેનાવૃત્તિ હશે, જેઓ પાપ પુન્યમાં માનનારા હશે, આત્મવાદી હશે, એ દેશ જ દુનિયા ઉપર પ્રકાશિત બન્યો.

૯૭ જ્યાં ઉપરની વસ્તુઓ નહિ હોય ત્યાં સદાય અંધકાર (black out) છવાયો હશે. દેશને જિંદો લાવવા મને તેટલા બાહ્ય પ્રયાસો કરવામાં આવે, યોજનાઓ કરવામાં આવે પણ જ્યાંસુધી નીતિ નથી ત્યાંસુધી વિજય નથી.

સ્થિતપ્રજ્ઞ પુરુષ શ્રીમદ્ રાજ્યંદ્રજીની પવિત્ર વિચારશ્રેણી

પરિચ્છેદ

પરિચ્છેદની મૂર્છા પાપનું મૂળ છે. જે પ્રાણીને પરિચ્છેદની મર્યાદા નથી, તે પ્રાણી સુખી નથી. તેને જે મળ્યું તે એણું છે. પરિચ્છેદની પ્રખળતામાં જે કંઈ મળ્યું તેનું સુખ તો ભોગવાતું નથી, પરંતુ હોય તે પણ વખતે જાય છે.

પરિચ્છેદથી નિરંતર યજ્ઞવિચળ અને પાપભાવના રહે છે. અકસ્માત થોડી એવી પાપભાવનામાં આયુષ્ય પૂર્ણ થાય તો અહુષા અષોષિતનું કારણ થઈ પડે.

કેવળ પરિચ્છેદ તો સુનિષ્ઠો ત્યાગી શકે, પણ ગૃહસ્થો એની અમુક મર્યાદા કરી શકે. મર્યાદા થવાથી વિશેષ પરિચ્છેદની ઉત્પત્તિ નથી અને એથી કરીને વિશેષ ભાવના પણ અહુષા થતી નથી. અને વળી જે મળ્યું છે, તેમાં સંતોષ રાખવાની પ્રયા પડે છે. એથી સુખમાં કાળ વ્યય છે.

ધર્મ સંબંધી કૈટલુંક જ્ઞાન છતાં, ધર્મની દૃઢતા છતાં પણ પરિચ્છેદના પાશમાં પડેલો પુરુષ કોઈક જ છૂટી શકે છે, વૃત્તિ એમાં જ ભટકી રહે છે; પરંતુ એ વૃત્તિ કોઈ કાળે સુખદાયક કે આત્મહિતેથી ચર્ચ નથી.

આરંભ અને પરિચ્છેદનો જેમ જેમ સોદ મટે છે, જેમ જેમ તેને વિષેથી પોતાપણાનું અભિમાન મંદ પરિણામને પામે છે, તેમ તેમ સુશુદ્ધતા વર્ધમાન થવા કરે છે. અનંતકાળના પરિચ્છેદવાળું એ અભિમાન પ્રાયે એકદમ નિવૃત્ત થતું નથી. એટલા માટે તન, મન, ધનાદિ જે કંઈ પોતાપણું વર્તના હોય છે, તે જ્ઞાની પ્રાયે અપૈણ કરવામાં આવે છે. જ્ઞાની કંઈ તેને ગ્રહણ કરતાં નથી, પણ તેમાંથી પોતાપણું મટાડવાનું ઉપદેશ છે અને કરવા શોગ્ય પણ તેમ જ છે કે, આરંભ પરિચ્છેદને પોતાના થતાં અટકાવતાં.

લોકથી તુલ્યનો પણ સ્પર્શ કરવો નહિ. સંયમની રક્ષા અથો જે કાંઈ રાખવા પડે છે, તેને પરિચ્છેદ ન કહેવો; પણ મૂર્છાને પરિચ્છેદ કહેવો, એમ પૂર્વ મહર્ષિઓ કહે છે. તત્ત્વજ્ઞાનને પામેલા મનુષ્યો તેટલો પરિચ્છેદ માત્ર રાખે. બાકી પોતાના દેહમાં પણ સમત્વ આચરે નહિ.

૬૮ દરેક પ્રજાજનની નસેનસમાં દેશહિત, સમાજહિત વહેતું નહિ ચાય, બીજાનું નુકશાન તે પોતાનું જ નુકશાન એ સમજવામાં નહિ આવે ત્યાં સુધી આ અંધાધુધીનો અંત આવવાનો નથી. નીતિનું શિક્ષણ આપો.

૬૯ બાપારી બંધુઓ તમે તો સમાજની સાંકળ છો. તમારી સેવાથી જ સમાજ જિંદગી આવશે. તમારા હૃદયમાં નીતિનો સૂય જે દિવસે પ્રકાશિત થશે તે જ દિવસે ભારતવર્ષમાંથી અંધાધુધીરૂપ અધિકારનો અંત આવશે.

૧૦૦ આ બાપાર નીતિસર્જક સમસ્ત સમાજને નીતિનો પૂલ બાંધવા અને ન્યાયની સહક બાંધવા સહની પાળો પ્રમદાવવા માર્ગદર્શક બનો. સમાજજીવનને એ પ્રકાશ દ્વારા આધ્યાત્મિક શાંતિ મળે.

નીતિ ધર્મ જનમાં વડો, નીતિ નાવ સંસાર;
નીતિથી, આસે બધો, જગતજો બચકાર.

સોનેરી સુવાક્યો

હે જિનેન્દ્ર ! આપનું દર્શન થવાથી આજે મારા મોહપાસ છેલ્લું થયું છે. મારા રાગાદિ શત્રુઓ વિતાઈ ગયા છે. અને મને મોક્ષનું સુખ પ્રાપ્ત થયું છે.

હે નાથ ! આપના દર્શન થવાથી આજે મારા શરીરમાં રહેલો મિથ્યાત્વ અંધકાર હણાઈ ગયો છે અને જ્ઞાન સર્વ ઉદય પામ્યો છે.

શ્રી જિનેશ્વર દેવના દર્શનથી પાપનો નાશ થાય છે. વન્દનથી વાંછિત ફળ મળે છે અને પૂજવાથી સર્વ સમૃદ્ધિ મળે છે.

હે કૃપાળુ ! આપના દર્શનથી આજે મારા કર્મનો સમૂહ નાશ પામ્યો છે અને હું દુર્ગતિથી નિવૃત્ત થયો છું.

વિપત્તિઓ સાચી વિપત્તિ નથી. અને સંપત્તિઓ સાચી સંપત્તિ નથી. શ્રી વીતરામ દેવનું વિસ્મરણ એ જ વિપત્તિ છે અને વીતરામ દેવનું સ્મરણ એ જ સંપત્તિ છે.

તપ

તપવડે કરી કર્મઓલને બાળીને ભરમીશૂત કરી નખાય છે. તપના બાર પ્રકારમાં અનશ્નન, ઊણાહરી, રસપરિભ્રમ, કાયકલેશ વિગેરે બાહ્ય તપ છે; અને પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, શાસ્ત્રપઠન, ધ્યાન એ અભ્યંતર તપ છે.

કોઈ સ્ત્રી ગમે તેટલા કષ્ટથી તપશ્ચર્યા કરી પોતાના પતિને રીઝવવા ઇચ્છે તો પણ જ્યાં સુધી તે સ્ત્રી પોતાની પ્રકૃતિ પતિની પ્રકૃતિના સ્વભાવાનુસાર કરી ન શકે, ત્યાં સુધી પ્રકૃતિના પ્રતિકૂળપણાને કારણે તે પતિ પ્રસન્ન ન જ થાય અને તે સ્ત્રીને માત્ર શરીરે ક્ષુધાદિ તાપની પ્રાપ્તિ થાય. તેમ કોઈ સુસુક્ષ્મ ભગવાનના સ્વરૂપાનુસાર વૃત્તિ ન કરે અને અન્ય સ્વરૂપમાં સ્થિતિમાં છતાં અનેક પ્રકારના તપ તપીને કષ્ટ સેવે, તો પણ તે ભગવાનને પામે નહિ, ભગવાનરૂપ પતિની સેવાના પ્રકાર જણા છે. પણ તેમાં સર્વોત્કૃષ્ટ પૂજા તો ચિત્તપ્રસન્નતા એટલે તે ભગવાનમાં ચિત્તન્યવૃત્તિ પરમ હર્ષથી એકલને પ્રાપ્ત કરવી તે જ છે. તેમાં જ સર્વ સાધન સમાય છે. જ્યાં સુધી ચિત્તમાં બીજો ભાવ હોય ત્યાં સુધી કષ્ટ છે અને કષ્ટ છે ત્યાં સુધી ભગવાનના ચરણમાં આત્માનું અર્પણ કર્યાંથી થાય ?

ગમે તે ક્રિયા જપ, તપ કે શાસ્ત્રભ્યાસ કરીને પણ એક જ કાર્ય સિદ્ધ કરવાનું છે; તે એ કે જન્મતની વિરમીતિ કરવી અને સત્તા ચરણમાં રહેવું અને એ એક જ લક્ષ ઉપર પ્રવૃત્તિ કરવાથી જીવને પોતાને શું કરવું યોગ્ય છે અને શું કરવું અયોગ્ય છે તે સમજાય છે—સમજાતું જાય છે. એ લક્ષ અચળ થયા વિના જપ, તપ, ધ્યાન કે દાન કૃષ્ણની યથાયોગ્ય સિદ્ધિ નથી; અને ત્યાં સુધી બ્યાનાદિક નહિ જેવા કામનાં છે.

આત્મચારિત્ર અવધારણ કરતાં તપ પરિવહાદિકનાં બહિર્દુઃખને દુઃખ માન્યું છે; અને મહા અધ્યાત્મિતામાં પરિભ્રમણરૂપ અનંત દુઃખને બહિર્ભાવ મોહિનીથી સુખ માન્યું છે. એ કેવી અભવિચિત્રતા છે ! ત્રિષપની વૃત્તિ ન હોય તેને સંવત્ર પાળવો કંઈયે દુષ્કર નથી. આત્મચારિત્રનું દુઃખ તે દુઃખ નહિ, પણ પરમ સુખ છે અને પરિણામે અનંત સુખતરંગપ્રાપ્તિનું કારણ છે. તેમજ ભોગવિલાસાદિકનું સુખ તે ક્ષણિક અને પરિણામે અનંત દુઃખનું કારણ છે.

વિશ્વાસુ મુનિરાજ

હે વીતરાગ દેવ ! આપ કદપતરના પશુ કદપતર છે, ચિન્તામણિથી પશુ અધિક છે તથા દેવોને પશુ પૂજ્ય છે.

શ્રી જિનપૂજ્ય વખતે કરેલો ધૂપ પાપને ખાળે છે, હીરક મુનુનો નાશ કરે છે તથા પ્રદક્ષિણ મોક્ષને આપે છે.

હે જિનેશ્વર ! આપના દર્શનથી વિમુખ હું સાવંભોમ ચક્રવર્તિ પશુ ન થાઉં કિન્તુ આપના દર્શનમાં તત્પર મનવાલો આપના ચૈત્યમાં એક પક્ષી થાઉં તો પશુ મારે કબૂલ છે.

જે જીભ પરમાત્માના મુખ્ય ગાનમાં તત્પર નથી તે જીભ મૂંઝી હોય તે સારી છે.

શ્રી જિનકલિત એ મુકિતની દૂતી અને શાશ્વત સુખનું લોકચુંબક છે.

તેજ સાચું અને શંકાચિનાતું છે કે જે શ્રી વીતરાગદેવે પ્રરૂપેલું છે એવી પાકી શ્રદ્ધા એ જ સકલ સુખનું મૂળ સમગ્ર દર્શન છે.

શું નવકાર એ મહારત્ન છે ? ચિન્તામણિ છે અથવા કદપત્ર છે ? નહિ, નહિ, તેનાથી પશુ અધિક છે. ચિન્તામણિ આદિ એક જન્મના સુખને માટે થાય છે, જ્યારે પ્રવર એવો નવકાર સ્વર્ગ અને અપવર્ગને આપે છે.

જ્યાંસુધી ઇન્દ્રિયો ક્ષીણ થઈ નથી, જરા રાક્ષસી બાવીને કીબી રહી નથી, રોગોના વિકારો પ્રાદુર્ભાવ પામ્યા નથી તથા મૃત્યુ નિકટ આવી પહોંચ્યું નથી, ત્યાં સુધી અને તેટલું આત્મકલિત સાધી લેવો.

આંધ્ર લાગે ત્યારે દૂધો ખોદવો અશક્ય છે, તેમ મરણ પ્રાપ્ત થયે હમં સામવો અશક્ય છે.

આત્માનું કલિત કે અકલિત અન્ય કાઈ કરતું નથી. પોતે જ પોતાના કર્મથી કલિત થયેલા સુખ દુઃખ ભોગવે છે.

આત્માને જાણ્યો તેને કંઈ જાણ્યતાનું બાકી રહેતું નથી. આખી દુનિયા જાણી પશુ આત્માને જાણ્યો નથી તેણે કંઈ જાણ્યું નથી.

ગાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ રતનત્રયના કાબજન સ્વરૂપ મનુષ્યપણામાં કેવળ અર્થ અને કામની આસાધનામાં જ મશગૂલ રહેતું એ સુવચનના પાત્રમાં મદિરા ભરવા જેવું છે.

સંપાદક :

અમણાખાખા-ગામનગર

વર્તમાન સમાચાર.

પ્રાતઃસમરથીય પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ રવિવાર જન્મ જયંતિ ઉજવવા માટે આ સભાના ધણા સભાસભે શ્રી શરૂંજય તીર્થે આબ્યા હતા. દરવર્ષ મુજબ મહોદી ટુંકના ચોકમાં પરમાત્મા અને શુરુદેવ સન્મુખ શ્રી નવાણું પ્રકારની પૂજા વાજિંત સાથે બાણાવવામાં આવી હતી. આંગી રચના કરવા વગેરેવડે દેવશુરભક્તિ કરી જયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. ખપોરના અઢી વાગે સભાસભેનું રવાનીવાતસદય સાધુ સાખી મહારામજોનો લાજ લેવા સાથે કરવામાં આવ્યું હતું. શેઠ સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલભાઈ રાંધનપુરીનિવાસી ઐશ્વર્યની તે માટેની આર્થિક સહાયવડે સારો લાભ લેવામાં આવ્યો હતો.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ આર્હતધર્મપ્રકાશ (જૈનધર્મ) પ્રકાશક પૂજ્ય આચાર્યદેવ દક્ષિણદીપક શ્રી વિજયલક્ષ્મણ-સૂરીશ્વરજી મહારાજના સુશિષ્ય કવિકુલતિલક પૂજ્ય કીર્તિવિજયજી મહારાજ, આ પુસ્તકમાં ૧૬ પ્રકરણોમાં જૈનધર્મનું સુંદર વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે અને તે ચિંતન-મનન માટે નિરંતરને ઉપયોગી લઘુગ્રંથ છે. તે લોકપ્રિય ગ્રંથ પદ્ધતિથી તેની જુદા જુદા જૈનગ્રંથો તરફથી ચાર ભાષાઓમાં વીશ હજાર નકલો છપાયેલી છે. આ ઉપયોગી જૈન ધર્મના સ્વરૂપને જણાવનાર ગ્રંથ અમારા લાઠિ મેળે અને આત્માનંદ પ્રકાશના આદ્યકર્તા શ્રી આપવાની જરૂરીયાત જણાતાં પૂજ્ય આચાર્ય ભગવાનશ્રી વિજયલક્ષ્મણસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા કવિરત્ન પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી કીર્તિવિજયજી મહારાજને વિનંતિ કરતાં આચાર્ય મહારાજની આશાથી પૂજ્ય શ્રી કીર્તિવિજયજી મહારાજે એક હજાર કોપી સંભાળે એટલે આપી છે જે માટે અને ગુરુઓને આભાર માનવામાં આવે છે.

૨ નવરમ્ભરજીસ્તોત્ર સંગ્રહ-પ્રકાશક મહેતા નાગરદાસ પ્રાગજી. આ લઘુ પુસ્તકમાં સ્તોત્રો, શ્રી શત્રુઘ્નકથા, ગીતામસ્ત્રાગીનો રાસ, પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન, અષ્ટક, અધિમંડલ સ્તોત્ર વગેરે ૨૮ ઉપ-યોગી વાનગી શુદ્ધ ગુજરાતી ટામ્રપદમાં છપાવી પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. નિત્ય રમરજી માટે ઉપયોગી સંગ્રહ છે. કિંમત પાકા પાઈડિંગનું મૂલ્ય એક રૂપિય છે. મળવાનું રથળ-પતાશ્ચાની પોળતા ઢાળમાં અમદાવાદ પ્રકટ કરનારને ત્યાંથી મળશે.

૩ અવધાનની કળા-લેખક શતાવધાની શ્રીજયંતમુનિજી. અવધાનની કળા ધણી જૂનાકાળથી છે. અવધાનની કળામાં સુખ્યત્વે યાદશક્તિ જ હોય છે. રમરજીશક્તિના અવધાનો ઐતિહાસિકે આશ્ચર્ય ઉપજાવે છે. અવધાનોની કળામાં ગણિતના નાખલાઓના જવાબો કાઢવાની ચાવીઓ પણ સમાયેલી છે, પરંતુ સમૂહમાં એક સાથે સૌ અવધાન હોય સારે ગણિત ખાસ યાદ રાખવું પડે છે. શુદ્ધિના વિકાસ સાથે મનની એકાગ્રતા હોય તો જ તેવા પ્રયોગો સફળતાપૂર્વક થઈ શકે છે. લેખક મુનિરાજ જણાવે છે કે અવધાન શીખનારે પોતાનામાં રહેલી અહમ્મી, ધારણા ને રમરજીશક્તિઓના વિકાસ કરવા પ્રયત્નશીલ થવું પડે છે અને શિખવા ઇચ્છતા હોય તેને પ્રલદ્ધ મૂલ્યના આપવા પોતે ઇચ્છાર ધરાવે છે. આ ગ્રંથમાં અવધાનને લગતા ૬૨ વિષયો મહારાજશ્રીએ જણાવ્યા છે. પુસ્તક વાંચતા મહારાજશ્રી અવધાનની કળા અને તેનું જ્ઞાન સારું ધરાવતા હોય તેમ જણાય છે. પ્રાપ્તિસ્થાન દલિયાંદ લહેરભાઈ વસાણી. જનતા ક્ષિતવર્ધક પ્રેસ-રાણપુર. (સૌરાષ્ટ્ર) કિંમત રૂ. -૧-૧૨-૦

૪ દીપમાળા—(લઘુ નિર્ગંધ-સંગ્રહ) લેખક વિદ્વાન પૂજ્યપાદ શાંતધર્મી પંચાસજી મહારાજ શ્રી કનકવિજયજી ગણિયર. પ્રકાશક શ્રીજૈન સાહિત્ય પ્રચારિણી સમા-જીવનાગઢ મૂલ્ય સવા રૂપિય.

પૂજ્ય વિદ્વાન પંચાસજી મહારાજ શ્રી કનકવિજયજી ગણિયરે મંગલદીપ, સંસ્કારદીપ આ બે દીપકો લખ્યા પછી આ દીપમાળા ગ્રીષ્મ મંથમાં મનુષ્યના અંધકારમય જીવનમાં પ્રકાશ વેરતા દીવગ્રાઓમાં અનુભવગ્રંથ ચિંતન, મનન અને અભ્યાસપૂર્ણ રીતે આ ગ્રંથમાં (મનુષ્યને માર્ગ-દર્શક કરાવે તેવી) સુંદર દીપમાળાઓ રજૂ કરી છે. જ્યારે મંગલદીપમાં પૂજ્ય પંચાસજી મહારાજ

જન્માત્માઓને માનવતાનો પાઠ શીખવે છે ત્યારે સંસ્કાર દીપમાં મનુષ્યના આત્મામાં સંસ્કારનો સંચય કરાવે છે, જ્યારે આ ત્રીજા ગ્રંથરત્ન દીપમાળામાં ૧ જીવન અને ચિંતન, ૨ સાહિત્ય અને સંસ્કાર, ૩ ભક્તિ અને આરાધના ૪ સુવર્ણરત્ન અને મનન માધુરી ચાર પ્રકરણોમાં ૩૩ વસ્તુઓ મનના, હૃદયના, આત્માના અંધકારને હિલેલી નિર્મળ પ્રકાશ આપવા-ગાત પ્રકટાવવા આ દીવડાઓ ચેતાવ્યા છે; વળી સાથે જ્ઞાનના પરિપાક અને નિરંતરતા અભ્યાસ, મનનપૂર્વક વાંચવા વડે તૈયાર કરેલા વિષયો કે જે આદરવા જેવા છે તે આ દીપમાળાઓમાં ગુણેશ છે.

જીવન અને ચિંતન પ્રથમ પ્રકરણમાં જીવન કેમ જીવવું? જીવનની મીઠાશ શેમાં છે? મનુષ્ય વિપત્તિમાં ધૈર્ય, સંપત્તિમાં સમભાવ રાખે તે જ મહાન છે વગેરે માનવની મહત્તાનો બોધપાઠ આપેલ છે, તે દરેકે મનનપૂર્વક વાંચી આદરવા જેવા છે. માનવના કયા બે પાપોથી સર્વનાશ થઈ રહ્યો છે? પ્રારબ્ધ અને પુરુષાર્થના પ્રકરણમાં કર્મનું પ્રાધાન્યપણ જ મુખ્ય છે તે માટે સુંદર વિવેચન કર્યું છે. ખીજા પ્રકરણમાં મૃત્યુથી કેમ ન ડરવું? તેના ઉપર કેમ વિજય મેળવે વગેરે મનુષ્યોએ જીવતા કેમ શીખવું એ આદર્શને પંન્યાસજી મહારાજે સરસ રીતે સમજાવ્યો છે.

રાષ્ટ્રની સ્વતંત્રતાનું નર કેમ નથી? હિંદની પ્રજા સુલામીના જળામાં કેમ ફસાયેલી છે? તેના કારણોમાં તપ, ત્યાગ અને સંયમ ગયા, તુળ્યુ વધી, દંભ દુરાચાર તથા સ્વાર્થ વધ્યા તેનું અને તે જળામાંથી પ્રજા કેમ છૂટે તેના વિશિષ્ટ પ્રકારો એ દીપમાળામાં જણાવેલ છે. સેવા અને સત્તા, જેમાં સત્તા કરતા સેવાની જરૂર સ્વીકારી સેવામાં કયા ગુણો સમામેલા છે તે સમજાવ્યા છે.

એક દીવડામાં મૃત્યુ પર વિજય કેમ મેળવવો? સાચી રીતે જીવન જીવી જવા માટે શુભ પ્રવૃત્તિ ઓમાં શ્રદ્ધાળળ શું કામ કરે છે અને તેની પ્રથમ જરૂર સ્વીકારી, નહિં બૂલવા બોધપાઠ આપ્યો છે. રસિકતાના પૂજારી કવિને વસ્તુસ્વરૂપનો ગાતા અને સાચો આર્ષદેહી બની કાળો રચવાની તથા મહામુનિ-ઓને પોતાનો કવિતામાં આલેખવા, તેમજ કાળો રચવામાં કલ્યાણકર સુંદરતાના સત્ય માર્ગે વાળવા જરૂરી જિજ્ઞાસુ આપી છે. એક દીપમાળામાં હાલમાં ભારતમાં અનેકવાદોનું તોફાન કેમ ચાલી રહેલું તે જણાવી કર્મવાદ, સ્વાદવાદ અને અધ્યાત્મવાદ સાધનારા મહાત્માઓ લોકકલ્યાણનો જે શઠ વિધી ગયા છે તે માર્ગે ચાલવા પૂજ્ય પંન્યાસજી મહારાજે જે વિવેચન કર્યું છે તે જરૂર મનન કરવા જેવું છે. આવા આવા ૩૩ દીવડાઓમાં મનુષ્ય જીવનનું સાચું કેમ થાય? દેશમાં સાચી શાંતિ કેમ પ્રસરે વગેરે ચિંતન મનન કરી આદરવા જેવા બોધપાઠો આપેલા છે.

આ લઘુગ્રંથમાંહે નિર્બંધનિકાઓ લઘુ હોવા છતાં સચિદ્ર અને લોકોએ બની છે, જેમાં અનેક મહત્વની બાજતો સમાયેલી છે, એટલું જ નહિં પરંતુ શાળાઓમાં તે માહેતા એક એક નિર્બંધ ઉપર નિદાનોવડે વિવેચન કરાવવા જેવી છે. વિશ્વવિનાશના દિવસાતુદિવસ જે જાણકારા સંજળાષ્ટ રહેલા છે તેનું આબેહૂળ વર્ણન પણ વિષયોમાં રપટ જણાવેલ છે. પૂજ્ય પંન્યાસજી મહારાજે આ દીપમાળામાં માણસાધના દીવડા પેટાવ્યા છે અને દરેક વિષયો મનુષ્યમાત્ર માટે ઉપકારક અને સાચી શાંતિ આપે તેવા છે. કુપાત્ર પંન્યાસજી મહારાજ આવી રીતે અનેક સુંદર, મહત્વ અને અનુભવપૂર્ણ કૃતિઓ રચી જનસમાજ ઉપર વિશેષ ઉપકાર કરી, સુંદર સાહિત્યની વૃદ્ધિ કરવા સુખશાતાપૂર્વક દીર્ઘાયુ ભોગવે તેવી પ્રાર્થના સાથે સમાધાન્યતા પૂર્ણ કરવામાં આવે છે.

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા એ અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (આરસો) સૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પચુપણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજાઓ વાંચી ચતુર્વિંશ સંધને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે જ્ઞાત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસાદત પ્રથમ આવક ભીમસિંહ માણેકે છપાવેલ તે મળતો નહોતો, જેની માત્ર પચીશ કોપી અમારી પાસે રહેલ છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી કે જૈન બંધુઓને જોઇએ તેમણે મંગાવી લેવા. નમ્ર સુચના છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

૨ સજ્જાયામાળા—જ્ઞાત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાવેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અદ્યારમા સૈકા સુધીમાં યષ્ઠ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજાઓ રચેલ સજ્જાયાનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાહેરાતલાલી, અને વાચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. (પ્રથમ ભીમસિંહ માણેકે છપાવેલી તે જ) દાલમાં તે મળી શકતી નહોતી અમારી પાસે માત્ર પચીશ કોપી આવી છે. પચાસ ફોર્મ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો જ્ઞાત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા બાઇન્ડિંગથી અલંકૃત કરેલ છે કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું મૂળ કિં. આપવાની છે.)

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિનેશ્વરનું સચિત્ર ચરિત્ર.

અનેક રંગના વિવિધ અવસ્થાના ફોટાઓ, સુંદર બાઇન્ડિંગ કવર એક્ટ સાથે પૂર્યવંત મનુષ્યોનું ઉચ્ચ કોટીનું જીવન કેવું સુંદર હોય છે, તેનો સુંદર નમુનો આ ચરિત્રમાં છે.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ ભગવાનના આગલા ત્રીજા ભવમાં તેઓશ્રી જીવનભાનુ રાજના સુપુત્ર શ્રી નલિની-ગુહમ નામે રાજપુત હતા. જીવનભાનુ રાજ અને નલિનીગુહમ રાજપુત બંને જ્યારે કોઇ અવનવા આશ્રમ સાથે આનંદ ઉત્પન્ન કરે તેવા પ્રસંગે રાજધાની છોડી અનેક શહેરો, જંગલો, ઉદ્યાનો-વનો ઉપવનોમાં પરિભ્રમણ કરતાં તે બંને મહાન પુરુષની ધર્મભાવના, પરોપકારપણું, દેવ ભક્તિ, નમસ્કાર મહામંત્રની અખૂટ શ્રદ્ધા અને પૂર્વના પુણ્યોદયવડે વૈભવ, સંપત્તિ, સુખો, સુંદર વ્યાદર્શ આંરતોની પ્રાપ્તિ વિધી, અને સંકટ વખતની ચેષ્ટા, અને રાજનીતિ તે વખતની સામાજિક નીતિ ન્યાયનીતિ, શહેર, ઉદ્યાનોના વર્ણનો, ધર્મગુરુઓની દેશનાઓના લાભો વગેરે આ ચરિત્ર સંપૂર્ણ વાંચતા આત્મિક આનંદ, અનુકરણીય સુંદરપ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય છે.

૨. “ જ્ઞાનપ્રદીપ ગ્રંથ ” (ભાગ ત્રીજો).

દરેક મનુષ્યને-અદ્યારને પણ સરલ રીતે સમજી શકાય અને ઉચ્ચ જીવન કેમ જીવાય, જીવનમાં આવતા સુખ દુઃખના પ્રસંગોએ કેવી પ્રવૃત્તિ આદરવી, તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રજળતા આત્માને સાચો રાહ બતાવનાર, સન્માન, સ્વર્ગ અને મોક્ષ મેળવવા માટે ભોગીવારપ આ ગ્રંથમાં આવેલા વિવિધ તેર વિષયો છે. જે ગ્રંથો માટે જૈન જૈનેતર મનુષ્યોએ પ્રશંસા કરેલ છે. પુષ્પમાળાશ્પે વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજ વિજયકસ્તુરસૂરિમહારાજે સાદી અને સરલ ભાષામાં રચેલો છે. કિંમત એ રૂપીયા પોસ્ટેજ જુદું. થોડી નકલો સિલિકે છે.

Reg. No. B. 314

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેટ્રન થઈ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને ચાલુ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પોણી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો ભેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કિંમતના ભેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે. સાત વર્ષ પહેલાં થયેલા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવામાં આવેલા ગ્રંથોની કિંમત ઘણી મહોટી છે. જેમાંથી પેટ્રન થનારને છેલ્લા પાંચ વર્ષના પુસ્તકો ભેટ મળશે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. રૂ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર લગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંદી ભાષાંતર	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી દમયંતી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ શ્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
	જૈન મતકા સ્વરૂપ	ભેટ
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાન્તર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
” ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ	” ” ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન સ્તવનાવળી	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		રૂ. ૮૬-૦-૦

સં. ૨૦૧૦ માં આપવાના ભેટના પુસ્તકો તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના ભેટના પુસ્તકો ભેટ મળશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શ્રી શ. ૧૦૧) ભર્યેથી શ. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભર્યેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઈ મળતા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવો. જૈન બંધુઓ અને જીનેનો પેટ્રનપદ અને લાઇફ મેમ્બર થઈ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો ભેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે. એકાવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જિંદગી સુધી ભેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જેટલો વિલંબ થશે તે વરસના ભેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની થઈ છે.

કરાવ
તા. ૧૩-૧-૫૩
૨૦૦૬ પોસ વદ ૧૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.
ભાવનગર

સંદર્ભ : સાદ ગુલાબચંદ લક્ષ્મણ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.